

[Elisabeth Arnold]

erkendelse, opfindelse, eller det er gennemskuelig af sammenhænge, som tidligere har været ukendte. Det er ikke bare et spørgsmål om opfindelse af duppeditter, hr. Mogens Elvensø.

Til hr. Frank Jensen vil jeg sige, at jeg er ked af, at Det Radikale Venstre bliver beskyldt for fantasiløshed, men måtte det aldrig blive værre.

Om sammenhængen mellem offentlig og privat forskning vil jeg gerne sige, at det er fuldstændig rigtigt, at der har været en diskussion om, hvem der trækker hvem af sted. Det er klart, at der skal være en produktion af gode, velkvalificerede forskere fra det offentlige uddannelsessystem, som kan finde afsætning i de forskningsintensive virksomheder, som står parat.

Men jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen, hvordan han forestiller sig at man skal håndtere det problem, hr. Frank Jensen nævnte i sit indlæg, nemlig at vi har en pukkel af forskere, som har en bestemt alder, og der er en meget ringe mulighed for yngre forskere for at få ansættelse i de forskellige forskningsinstitutter under det offentlige regi. Hr. Frank Jensen sagde, at man skulle lave en udvekslingsordning mellem det offentlige og det private erhvervsliv af disse ældre forskere. Jeg vil gerne spørge hr. Frank Jensen: Hvilket incitament skulle en privat virksomhed have for at ansætte en forsker, som har gået isoleret på et institut i 20 år og beskæftiget sig med én bestemt lille ting?

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Det er til fru Elisabeth Arnold: Jeg ved da godt, der er forskel på forskning og opfindelser, eller jeg vil hellere sige på forskning og brug af forskning. Vi havde her forleden dag en debat om forskning inden for det levende område, og da udtalte jeg – og det gør jeg også i dag – at forskningen skal være fri; der skal ikke være nogen begrænsninger for, hvad man kan forske i. Det skal ikke være humanister og Det Ethiske Råd, der skal bestemme forskningen.

Derimod skal brugen af forskningen lægges i hænderne på Folketinget, hvis der er nogle af de ting, der skal lovgives om. Det er den store forskel, og det burde fru Elisabeth Arnold have vidst at jeg ville komme op og sige.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om hun er enig med mig i, at procentbesparelser på 2,3 pct. i indeværende finanslov på de offentlige forskningsressourcer med grønthøstermetoden er fantasiløshed.

Duetoft (CD):

Der er i hvert fald ingen, der skal komme og påstå, at Folketinget ikke diskuterer store og væsentlige emner. Tidligere på dagen klarede vi spørgsmålet om livets afslutning, og nu klarer vi så hr. Mogens Elvensøs problemer med humanisme, så det går jo altså derudad med filosofiske spørgsmål i dag. Jeg ved ikke rigtig, hvilket af spørgsmålene der i virkeligheden er det største, men det kan vi jo diskutere med hr. Mogens Elvensø ved andre lejligheder.

Jeg vil starte med at takke ministeren. Jeg synes, der var mange gode intentioner i ministerens tale her i dag.

Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg også hoppede lidt i stolen forleden dag, da jeg hørte Radioavis, men så tænkte jeg på, at med alt det gode, ministeren plejer at gå og sige, så var det nok ikke så slømt ment, som det var sagt i Radioavisen omkring disse besparelser.

Jeg er også helt sikker på, at ministeren vil gøre, hvad han kan for at fremme forskningen i Danmark. Og det er ganske væsentligt, at vi gør det, for vi har jo det indre marked forude. Vi fristes nok til i Danmark at koncentrere os lidt vel meget om nogle rent tekniske ting i forbindelse med det indre marked, så vi glemmer den bredere diskussion.

Forskningsdiskussionen er et ganske naturligt led i den bredere diskussion, for hvis vi ikke har en ordentlig forskning i Danmark, så kan vi ikke klare den konkurrence, vi kommer ud i efter 1992. Derfor drejer det sig om to ting. Det drejer sig om på den ene side at udnytte og være med i de forskningsprojekter, der findes i EF, og på den anden side naturligvis at lave den hjemlige forskning af høj kvalitet.

Og dér synes jeg nu nok, som debatten er skredet frem indtil nu, at man har glemt at gribe fat ved ondets egentlige rod, når der er sat spørgsmålstegn ved forskningens kvalitet i Danmark. Forskningens kvalitet afhænger jo altså helt i bund af vores uddannelsessystem fra folkeskolen over gymnasiet og videre i de vide-